

ALI POZNATE NAŠE MESTO?

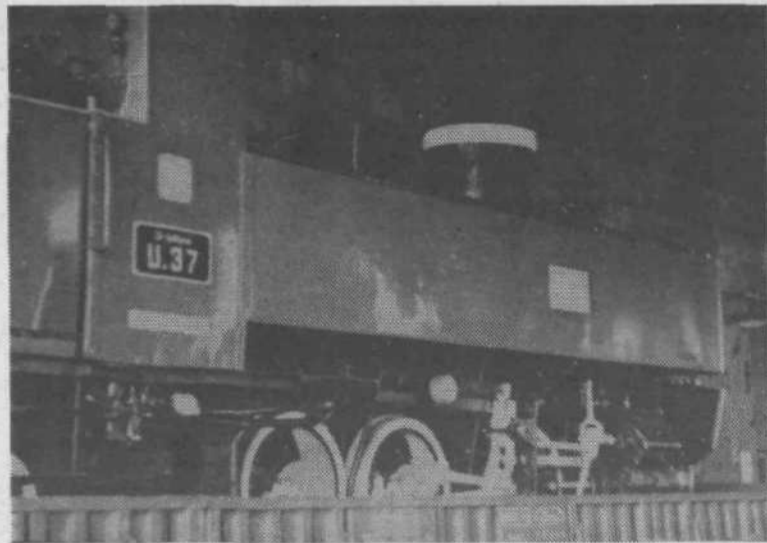
Prejšnja uganka je bila težka, kajne. Le malo je pravih odgovorov. Nagrajence bomo objavili v naslednji številki!

Današnja uganka bo prav gotovo lažja. Slika je jasna, prikazuje detajl s stare, obnovljene hiše v strogem središču našega mesta. Ker je lepo pisana, stavba, ne fotografija, jo skoraj ne morete spregledati. Da bi dobili značko ali značke, vsaj tistih 10 srečnih izrebancev, ni treba drugega, kot da z rumene tablice na pročelju zgradbe prepisete, v kakšne namene je bila zgrajena ta naša lepa ljubljanska stavba.

Odgovore pošljite do 20. maja na naš naslov, Dogovori (za nagradno uganko) 61001 Ljubljana p. p. 191.

Hudomušni objektiv

Kot je že poročala agencija Veritas (Pavliha, Ljubljana) je parna omejitev prizadela tudi železnico. Čeprav so mnogi vzeli to velevest kot šalo, pa le ni samo šala, ker nam dokazuje tudi gornja slika. Minuli torek so morali namreč parno lokomotivo (znano je, da parne ne smejo voziti v torkih) naložiti na vagon in jo odpeljati. Seveda z električno lokomotivo, ki je kot neparna lahko vozila, zato pa bo obratna situacija, ko bo parna vlekla naloženo električno lokomotivo, na ogled prihodnji četrtek.

Vzemi si čas ne življenje

V prvih štirih mesecih letošnjega leta je na slovenskih cestah umrl 201 prometni udeleženc. Lanj, ko smo pisali o katastrofi na naših cestah pa 185. Kako naj torej poimenujemo letošnje leto? Kako pa se obnašamo na teh naših cestah? V dežju, ko je vidljivost zmanjšana, ko je cesta spolzka, nam sploh ni težko prehitovati čez polno črto pred ovinkom. Potem se pa še čudimo, da je toliko hudih nesreč in toliko mrtvih.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SRS

ZAKAJ TAKO?

(sprašuje vodja poslovalnice Kompas Heri Kaiser).

Še pred nekaj leti je komunalno podjetje Snaga pobiralo smeti v jutranjih urah v središču mesta in tudi drugod tako, da sta dva smetarja pred tovornjakom, ki prevažata smeti, znesla vse smetnjake na cesto in sta jih potem, ko so bili že spraznjeni, spet odnesla nazaj v veže ali za to določene prostore. V zadnjih dveh letih pa smo opazili, da v zgodnjih jutranjih urah prihajata dva delavca, z velikim hrupom zneseta smetnjake na cesto, (hrupno predvsem zaradi pločevinastih smetnjakov, čeprav nam že dalj časa obljublajo plastične), vendar jih ne pospravita nazaj, ampak ti smetnjaki stojijo na cestah po ves dopoldan, dokler jih kdo ne pospravi. Tako razkazujemo svoje smetnjake po nepotrebnem tudi po tistih delih mesta, ki jih obiskujejo turisti (da ne govorimo o vseh občanih, ki se spotikajo obnje), kar gotovo ne popestri slike našega sicer lepega in prijetnega mesta. S tem si delamo le slabo reklamo pred tujci. Zato apeliram na Snago, naj že kaj stori, da bo odvoz smeti na nivoju, čimprej pa bi bilo treba poskrbeti tudi za že obljubljeno zbiranje smeti v plastičnih vrečah.

Kar lepo sodelujemo, kajne? Marsikateri ljubljanski problemček smo že načeli, cela kopica pa jih še čaka, da najdejo svoje mesto v tej naši, čedalje bolj priljubljeni rubriki. Če seveda priljubljenost merimo po številu prispevkov, ki nam jih pošiljate. Pričakujemo pa jih seveda še več. Saj nas ne boste razočarali? V redu, potem smo se dogovorili, danes ste na vrsti prav vi, da nas opozorite na problem ali problemček, ki žuli občane vsakdan.

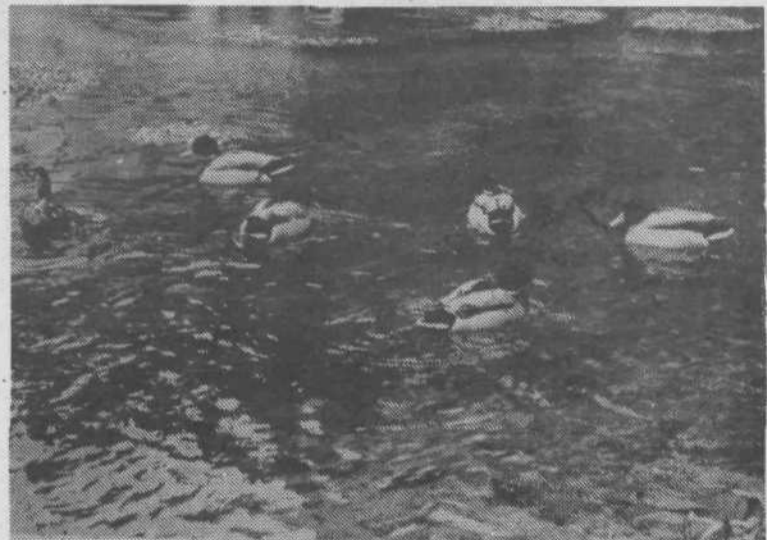
Obiskali smo Bistro

Bistra je stara graščina na pol poti med Vrhniko in Borovnico. Tri osnovne značilnosti te graščine bi lahko našli takole na hitro. Prva je tehnični muzej Slovenije, kateremu lahko priključimo še lovski muzej. Oba sta vredna ne samo enkratnega ogleda, saj nam kažeta našo ne tako staro tehnično kulturo na naših tleh, obenem pa si lahko ogledamo tudi mnoge naše živali in rastline. Druga, za današnji čas nič manj pomembna posebnost je bistrški park, ki je tudi sam zase vreden ogleda in uživanja, zlasti v teh pomladanskih dneh. Tretja značilnost pa so bistrške račke. V vseh vodah okoli gradu jih boste videli, pa tudi v jezerčku sredi bistrškega parka.

Na dolgo in široko bi lahko opisovali tehnični ali lovski muzej, park in njegove značilnosti in še marsikaj. Za poslastico smo slikali le bistrške račke, takole za degustacijo. Ostalo si oglejte sami. Ne bo vam žal.

Če imate slučajno parno ali neparno številko, vikend pa je lep, se zapeljite na Borovnico z vlakom. Slabo uro peš hoje, pa ste v Bistri. Avto pustite doma in si raje oglejte bistrške veterane v muzeju!

Marko Pirjevec

Dober dan naš (ne)parni občan

Namesto škraga utečenega razgovora z enim naših občanov, smo v teh parnih in neparnih dneh, prvih in zadnjih vikendih v mesecu in omejitvi hitrosti, skratka, v pomanjkanju bencina, naredili med našimi občani anketo o teh »perečih« problemih.

BOJAN FAJON, dijak: »Meni je vseeno, mopeda tako ni treba registrirati, zato tudi nima številke, ne parne pa tudi neparne ne. Stari pa preklinja, da se kar kadi. Meni je še ljubše, vsaj ne bo silil vsako soboto in nedeljo na vikend in bo ostalo tudi meni nekaj časa za zabavo. Pa tudi stari se bo vsaj malo sprehodil, tako je že zavaljen, da ga bo nekega dne od špeha pobralo.«

IVANKA KASTELIC, gospodinja: »Ne nisem iz Centra, Bežigradjčanka sem. Seveda je treba na trg, najbolj »komod« je z avtom. Vsaj tako izgleda na prvi pogled. Pa me je tale četrtek prisilil, da sem fička pustila doma. Na največjo grozo sem ugotovila, da z avtobusom nisem »zapravila« nič več časa kot prej, ko sem se vozila z avtom. Seveda pa je bilo treba vse »punkeljne« prenašati, kar pa ni ravno lahko. Za tisti vikend pa bomo že preživeli. Saj je še Šmarna gora, pa Rožnik, Tivoli. Skratka brez problemov.«

FRANC GAČNIK, uslužbenec: »Danes (bil je četrtek, 4. maja) je bilo pa res O. K. Imam namreč parno številko. Prvič po dolgem času nisem zamudil v službo, parkirnega prostora pa toliko, da je prava paša za oči. Seveda bomo imeli post v soboto in nedeljo, če bo lepo vreme smo se s prijatelji dogovorili, da gremo v nedeljo na Šmarno goro. Najmanj 15 let že nisem bil tam. Kako bo pa v torek pa sploh ne razmišljam. Vprašajte me v torek!«

GORAZD POGAČNIK, trgovski potnik: »Za večino ljudi je res brez pomena ali se en dan v tednu vozi ali ne, ali se eno soboto, nedelje ne omenjam, vozi ali pa pusti avto parkiran. Zame pa ne, saj je v bistvu moj zaslužek odvisen od mojega dejanskega dela. Večino dela pa sem prisiljen opraviti z avtom, saj je treba obiskati stranke v Sloveniji in tudi v Hrvaški. Zato bo zame precej težko, razporediti delo tako, da bom kos tem omejitvam. Zaradi hitrosti si ne belim glave, me pa pošteno boli glava zaradi postnih dni. Resno premišljuje, da bi kupil še en avto.«

ROZALJA ŠKRABEC, delavka: »Ah, bežite no, saj nimam avtomobila. V službo se vozim z vlakom, pa je sedaj v tistih parnih in neparnih dneh, ali kako že to gre, malo več gneče. Vikend? Bežite no, gradimo hišo, to je moj vikend. Huje je, da spet ni cementa. A ne, nisem iz mesta, s podeželja. Od kje? Saj ni važno. Adijo.«

AVGUST TOMINŠEK, učitelj: »Malo zoprna je, tale omejitev. Vrtec za hčerkico sva z ženo komaj našla, pa še čisto na drugem koncu mesta. Z enoletnim otrokom se drenjati po avtobusih pa res ni ravno prijetno. Za tisti vikend mi je vseeno, med tednom pa je tisti dan posta res neprijeten. Vsaj za nas, bolj rečeno hčerkinega vrtca. No, končno pa lahko upam, da bo tudi hčerka zrasla, šolo pa imamo blizu. Upam, da do takrat omejitve ne bodo odpravili, da mi bo lepše. Čisto prav pa je, da so omejili hitrosti. Saj je bilo nesreč toliko, da je bilo človeka že kar strah zapeljati ali stopiti na cesto.«

SIMON ŽABJEK, upokojenec: »Čisto prav je, da so takole omejili promet. Še bolj bi morali omejiti hitrosti in sploh vožnje z osebnimi avtomobili. Da bi se mladi spet malo naučili hoditi peš. Moj vnuk vem, da še ni bil na Toškem čelu, v Benetkah pa je bil samo lani trikrat ali štirikrat. Upam, da tudi smrdela Ljubljana ne bo več tako, vsaj v tistih dneh, ko velja omejitev.«

VALERIJA ABRAM, študentka: »Za večino nas je pač vseeno za tisti dan in vikend, ko se ne smemo ali ne smejo voziti. Za mnoge pa je to hudo. Zase vem, da mi bo ta omejitev prinesla malo težav, čeprav nimam avtomobila. Se pa domov vozim na avtostop. Sedaj bo v dveh sobotah na mesec precej manj avtomobilov, torej bodo težave za prevoz z avtostopom večje. Sicer pa, počakajmo na prve izkušnje.«

KOMUNALNI STRAŽAR, brez imena in priimka: »Res so danes (četrtek, 4. maja) prazni parkirni prostori, zato pa nastopajo druge težave. Tu v Centru ljudje čez noč parkirajo na urah, pred hišo. Pa so se danes, ko sem »lepil« listke, razburjali, češ, saj nisem smel odpeljati avta, imam neparno številko. Služba je služba, sem pa tudi človek, čeprav predvidevam, da si je marsikateri tak izgovor tudi izmislil.«

Tako je torej z našimi pari in nepari. Večina nas je vzela vse te omejitve z razumevanjem, lahko celo rečemo, s precejšno mero razumevaločega humorja. Kar samo kaže, da smo Slovenci sploh za šale, pa naj bodo parne ali neparne.

P. M.